

selvom denne ikke er fuldt skattepligtig her i landet. For de under stk. 1, b), omhandlede indkomstarter er det alene en forudsætning for den begrænsede skattepligt, at de oppebæres her fra landet; det er således for de i § 43, nr. 2, nævnte indkomstarter (godtgørelse for medlemskab af eller som medhjælp for bestyrelser, kommissioner og lign.) uden betydning, om de ydes for virksomhed udført her eller i udlandet, ligesom det for de i § 43, nr. 3, nævnte indkomstarter (pension, ventepenge og lignende ydelser) er uden betydning, om den tidligere tjeneste er udført her eller i udlandet.

Som nævnt er det en betingelse for skattepligten i henhold til stk. 1 a) og b), at den pågældende indkomst er oppebåret her fra landet. Dette må forstås i overensstemmelse med reglerne i forslaget § 44, stk. 1, b), jfr. § 46, stk. 5, således at skattepligt ikke foreligger, når udbetaling af indkomsten er foretaget af personer, foreninger, selskaber m. v., der ikke har hjemting her i landet, jfr. herom bemærkningerne til de nævnte bestemmelser.

I de i stk. 1 a) og b) omhandlede tilfælde er der alene tale om indkomstskattepligt; selvom de pågældende skattepligtige undtagelsesvis som led i deres virksomhed her i landet måtte anvende formuegenstande, de selv ejer, er de dog ikke formueskattepligtige af disse genstande, jfr. § 2, stk. 2.

På tilsvarende måde er den under e) foreslåede skattepligt begrænset til de der omhandlede udbytteindtægter, medens den skattepligtige ikke er formueskattepligtig af de aktier eller andelsbeviser, hvorfra udbytteerne hidrører. Skattepligten i henhold til denne bestemmelse er, som det nærmere omtales i bemærkningerne til afsnit VI, endeligt opfyldt ved den indeholdelse, der foretages efter reglerne i dette afsnit.

Den således foreslåede udvidelse af området for begrænset skattepligt er et naturligt led i en ordning med skat af den løbende indtægt, idet det udover det i sig selv rimelige i, at disse indtægter, der hidrører her fra landet, også undergives beskatning her i landet, for såvel arbejdsgivere og andre indeholdelsespligtige som for skattemyndighederne vil være lettere at administrere en indeholdelsesordning, ved hvilken det ikke vil være nødvendigt at tage hensyn til, om udbetalingen af løn m. v. sker til her i landet fuldt skattepligtige personer eller til andre.

Til § 3.

Bestemmelsen indeholder regler for, hvilke personer og dødsboer der skal være helt eller delvist fritaget for at svare indkomst- og formueskat til staten, og hvilket omfang denne skattefrihed skal have.

Ved bestemmelsen i nr. 1 er kongen — ligesom efter statsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 1 — fritaget for skattepligt; skattefriheden gælder såvel fuld skattepligt efter § 1 som begrænset skattepligt efter § 2. Bestemmelsen finder i overensstemmelse med tronfølgeovens regler tilsvarende anvendelse på en regerende dronning. Endvidere omfatter skattefriheden efter den her omhandlede bestemmelse kongens — eller den regerende dronnings — ægtefælle.

Efter den anførte bestemmelse i statsskatteloven er tillige medlemmer af det kongelige hus fritaget for skattepligt til staten. Denne regel er ved forslaget § 3, stk. 1, nr. 2), foreslået ændret således, at skattefriheden for kongehusets medlemmer indskrænkes til alene at gælde de medlemmer, der er efterkommere i første led af danske konger, eller for hvem der i henhold til grundlovens § 11 er fastsat årlige penge. Også for disse personer gælder skattefriheden såvel fuld skattepligt efter § 1 som begrænset skattepligt efter § 2. Bestemmelsen svarer i det væsentlige til bestemmelsen i den hidtil gældende kommuneskattelov § 3, stk. 1 a, 2. pkt.

Efter forslaget bortfalder den skattefrihed, som efter den gældende statsskattelevs regler er tillagt udenlandske statsoverhoveder og medlemmer af udenlandske regerende fyrstehuse. De nugældende regler fritager alene de pågældende for fuld skattepligt, og da det må anses for ganske utænkeligt, at udenlandske statsoverhoveder (hvorved må forstås regerende statsoverhoveder) skulle kunne opfylde betingelserne for fuld skattepligt her i landet, må reglen for deres vedkommende således anses for overflødig. For så vidt angår medlemmer af fremmede fyrstehuse har man på baggrund af den ovenfor omtalte indskrænkning med hensyn til den for medlemmer af det danske kongehus hidtil gældende skattefrihed ikke fundet det rimeligt at opretholde nogen speciel skattefrihed.

Da skattepligten for dødsboer efter forslaget vil indtræde umiddelbart ved dødsfaldet, er det utrykkeligt bestemt (§ 3, stk. 1, nr. 3), at dødsboer efter kongen, dennes ægtefælle og de øvrige foran omhandlede medlemmer af kongehuset er fritaget for skattepligt.

De i forslaget § 3, stk. 2, indeholdte regler om skattefrihed for fremmede magters herværende diplomatiske repræsentanter og for repræsentationernes personale samt for konsularembudsmand er, når bortses fra redaktionelle ændringer, sammenfaldende med de nugældende regler i statsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 2, og ligningslovens § 3, stk. 1.